

Van zwart schaap tot bijna witte raaf

Af en toe lijkt Gerard Kerkhof, eigenaar van Hollandia Recycling wel een fervent pleitbezorger van het milieu: "In Zaandam bracht een klant zes vage vaten. Ik zeg: zijn ze schoon? Kon hij niet garanderen. Dus neem ik ze niet in. Dan gooi ik ze daar in de berm", zegt-ie. "Nou, dan noem ik toch even zijn naam bij de provincie."

Zijn visitekaartje meldt de functie: Managing Director Metal Recycling Group. Gerard Kerkhof spreekt echter geen managerjargon, hij kiest consequent voor klare taal. De Amsterdammer heeft een grote mond en is binnen zijn branche een eenling. Tien van de elf shredders in Nederland zijn lid van de Metaal Recycling Federatie, Kerkhof bindt zich liever niet aan zo'n overkoepeling. Hij verkondigt zijn mening luid en duidelijk en staat bekend als dwarsligger. Met Mariëtte Smit van de Milieudienst Amsterdam kan hij echter wel goed door één deur. „Ze is wel streng hoor. Maar rechtvaardig, inderdaad."

Zeven jaar geleden verwierf Kerkhof een shredderinstallatie met 2,5 hectare grond in het Amsterdamse havengebied voor f1,-. „Er rustte wel een schuld op van 6,5 miljoen gulden. De vorige eigenaar had er een potje van gemaakt en de Milieudienst zat ook meteen op mijn dak", meldt Kerkhof. „Alles wat er mis kon zijn, was ook mis." Dochter Gerda: „Maar

Foto boven: De shredder van Hollandia eet bijna alles van metaal. Een tram is, mits in stukken geknipt, ook geschikt voor hergebruik. Foto onder: Vader en dochter Kerkhof, rechts Mariëtte Smit van de Milieudienst Amsterdam.

die eerste handhaver geloofde ons nog niet als we ademen." Tot overmaat van ramp was er binnen een maand zeven keer brand. Talloze handhavingsacties werden ingezet, brieven van acht kantjes vielen op de mat met hele waslijsten tekortkomingen, verschillende termijnen en waarschuwingen.

Knallende tanks

De shredder bestaat uit een imposante stalen kolos met een 25 ton wegende cilinder met hamers. Deze cilinder vermorzelt een autowrak in 30 seconden en spuugt de diverse fracties metaal, koper, rubber en kunststof even later uit. Kerkhof heeft een bedrijf in Zaandam en één in Amsterdam en telt 80 werknemers. Een deel van het metaalafval selecteren gebeurt nog met de hand. De ondernemer zegt dat er lange tijd „gedonder" is geweest over het knallen tijdens het vermorzelen van de wrakken. Achtergebleven LPG-tanks zorgden voor forse geluidsoverlast en trillingshinder in de omgeving. Tegenwoordig zegt Kerkhof de autowrakken goed te controleren op achtergebleven tanks.

De ondernemer bezweert: „Natuurlijk ben ik milieubewust, ik heb ook kinderen die een toekomst willen. Met al die verordeningen en eisen heb ik al snel na de overname van

dit bedrijf een fantastische milieucoördinator aangesteld. Die heeft zich 36 uur per week wild gewerkt."

Olievatjes

Vorig jaar, na een intensieve controle door de samenwerkende handhavende instanties, werden echter wel allerlei tekortkomingen geconstateerd. Bestuursrechtelijk en strafrechtelijke procedures werden gestart, een tweede controle bracht beter nieuws: Kerkhof had zijn zaakjes weer redelijk in orde.

Handhaafster Smit is bij het interview en zegt: „Er komt nu weer een sommatiebrief aan, maar ik zie toevallig dat een aantal zaken die we daarin vragen nu toch weer geregeld zijn. Ik zag dat ze de bodem hadden opgehoogd met stof dat van de lopende band was gevallen. Dat kan dus niet. Maar dat is weer leeggehaald en netjes afgevoerd. Smit glimlacht: „Dit is oké wat mij betreft, maar ze moeten het niet nog een keer doen!" Vader en dochter Kerkhof schateren het uit.

De directeur wijst achter de weegbrug: „Hier wil ik een sproei-installatie aanleggen tegen het stof van die wagens." Smit steekt een duim in de lucht. „Maar het is nu wel heel smerig." Kerkhof: „Dat komt omdat shredder wordt gereviseerd. Maar verder zie je toch wel dat ik echt probeer mee te denken?"

Dat er voor zijn bedrijf in Zaandam echter andere regels gelden dan in Amsterdam, kan hij niet bevatten. „Bij onze vestiging in Zaandam moesten we aan het water trappetjes >>

Dit blad bundelt het succes en het falen van de handhaving. Vaak eindigt een langdurige actie tegen een notoire overtreder in een rechtszaal. Het kwaad krijgt zijn straf en de inspanning van de handhavers is niet voor niets geweest. Nog mooier is het als het bedrijf z'n leven betert. HandHaving vroeg het OM in Amsterdam om zo'n bedrijf. Dit keer laten we vooral degene aan het woord die geacht wordt na te leven: Gerard Kerkhof.

De shredderinstallatie.

Mariëtte Smit checkt of alle schadelijke stoffen uit een autowrak zijn verwijderd.

maken. Er mocht eens iemand 's nachts iets willen stelen en verdrinken, schreef een ambtenaar." Smalend: „Wat een botkopperij."

Door de modder

Hij noemt zijn branche een harde wereld. „Jongens komen hier met vuurwapens." Kerkhof werd al eens door zijn wang geschoten bij een beroving, en als hij een vracht weigert die te vervuild is, dreigen chauffeurs soms: „Ik rij je ondersteboven." Hij laat zich niet op z'n kop zitten. Ook niet door de overheid, zegt hij nadrukkelijk „Er was hier een inval met twaalf agenten en de Immigratiedienst. Die keken wat sip toen iedereen hier legaal bleek te zijn.

Intussen hadden ze wel de machines stilgelegd: de band, de molens en de shreddertoren zaten vol. Die krijg je dan niet meer aan de praat, dus die moest eerst leeggemaakt worden met een kraan. Dat kost een hoop geld en ik verdien liever geld."

De relatie met de milieuwethandhavers is beter. Het mes snijdt voor hen aan twee kanten. Smit leert de problemen in de afvalverwerking kennen, Kerkhof leert steeds beter hoe hij de vergunningeisen slim kan inpassen in zijn bedrijf. „Grandioos. Als het mis is, horen we het, maar als het goed is ook. Ook van de Arbeidsinspectie heb ik veel opgestoken. Maar ze kunnen ook iets van mij leren. Die jongens en meisjes uit Den Haag moeten hier eens door de modder lopen, net zoals mevrouw Smit. Dan kunnen ze zien wat er allemaal komt kijken bij afvalverwer-

king ten gunste van het milieu."

Speelruimte

De Milieudienst Amsterdam heeft Kerkhof momenteel redelijk in het gareel door in „duidelijk Nederlands" te melden wat er aan schortte, vertelt Smit. „In de aanschrijvingen stond punt voor punt wat we gezien hadden en wat er fout was. Daarbij stond precies wat hij moest doen om aan de eisen te voldoen en wanneer dat dan klaar moest zijn. Geen omhaal van woorden. Juist recht op de man af." Over de termijn waarop regels moesten worden nageleefd, werd wel met Kerkhof onderhandeld. „Maar die speelruimte was zeer gering. En hoogstens enkele dagen na de gegeven termijn controleerden we. Dat resulteerde dan in een compliment of een dwangsom."

De eerste aanschrijvingen waren zes à zeven kantjes vol concrete missers. Smit: „Onze brieven zijn steeds korter en het bedrijf is steeds schoner."

Nadere inlichtingen:

Mariëtte Smit, Milieudienst Amsterdam, tel. 020-5513906.

Tekst en foto's: Joost Swanborn